

Máme radi Slovensko

Stačí spraviť NIČ?

Ženatý muž krúti hlavou nad svojim rozpadávajúcim sa manželstvom: „Veď som nič takého nespravil!“ Jeho dobrý priateľ mu na to odpovedá: „Veď práve!“

Aby bolo dobre, nestačí nespraviť nič. Musíte vykonať niečo dobré. Na to, aby sa udiala neželaná zmena, stačí nekonať. Normálni a slušní ľudia sú vo veľkej väčšine. Veľakrát v dejinách však zostali ticho a boli pasívni. A tak sa stali veci, ktoré si nik z nich neželal. A o ktorých ani vo sne nepredpokladali, že o pár rokov budú tou najciernejšou realitou, ktorú pôjde už len veľmi ťažko zvrátiť. Totalitné režimy vždy presadila malá aktívna skupinka za mlčania pasívnej väčšiny.

Ak je niekto presvedčený, že je dobré nezúčastniť sa referenda, nech sa páči. Ale neobstojí argument, že referendum je zbytočné a je jedno či sa ho zúčastní alebo nie.

Keď ti niekto vážne položí otázku, je zdvorilé odpovedať. Ak je to navyše dôležitá otázka, od ktorej závisí budúcnosť teba, tvojej rodiny a tvojej krajiny, mlčanie už hraničí s nezodpovedným hazardom.

Referendum kladie tri vážne otázky všetkým občanom Slovenska. Teda aj tebe! Je slušné a zodpovedné, aby si na ne odpovedal. Tvoje mlčanie môže byť interpretované rôzne. Napríklad ako ľahostajnosť voči svojej krajine alebo ako nezodpovednosť voči svojim deťom. Možno aj ako súhlas s niečím, s čím určite nesúhlasíš a čo si neželáš.

Otázka nezníe, či je referendum zbytočné alebo nie. Referendum jednoducho bude. Otázka znie, či je zbytočné, aby si sa ho zúčastnil ty. A odpoveď znie, že určite nie!

Vyjadriť svoj názor má zmysel. Zvlášť v dnešnej dobe. A špeciálne, keď ide o manželstvo, rodinu a výchovu. Mlčanie dobrých dáva priestor kriku zlých. Nemlč, neseď doma a choď odpovedať na tri otázky, ktoré v týchto dňoch hýbu našou spoločnosťou. Aby za teba nakoniec nehovoril niekto iný. A niečo iné, než si v skutočnosti chce povedať.

A ešte jednu vec. Ak si rozhodnutý ísť, presvedč jedného ľahostajného či lenivého človeka a zober ho so sebou. Alebo ho aspoň v ten deň povzbud' textovou správou či telefonátom.

Aby sa nestalo nič (dobrého), netreba urobiť nič. Ale stačí to na to, aby sa mohlo stať niečo zlého.

Preto pôjdeme v sobotu 7. februára do referendovej miestnosti odpovedať na tri otázky. A ja osobne poviem trikrát ANO.

Richard Vašečka (OĽaNO), predseda poslaneckého klubu

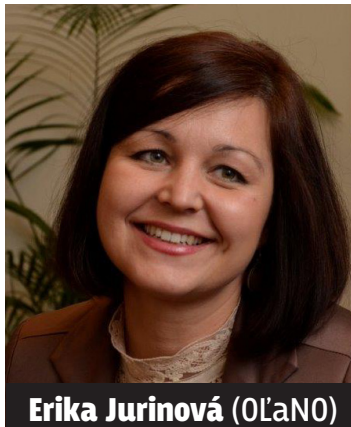
Kde je deťom lepšie

Jedným z hlavných proti-referendových argumentov, je to, že deťom by bolo lepšie u homosexuálneho páru ako v detskom domove. Táto otázka je už od začiatku zle postavená a zavádzajúca.

Otázka totiž predpokladá, že homosexuálne páry by mali záujem práve o deti, ktoré zostávajú v detských domovoch, teda v mnohých prípadoch deti staršie, rómske, so zdravotným postihnutím, prípadne deti, ktoré nie sú právne voľné (teda sa nedajú adoptovať, keďže biologický rodič o ne občas prejaví záujem). Vo väčšine prípadov práve takéto deti v detských domovoch ostávajú a zo strany čakatelov na adopciu je o ne minimálny záujem.

Vieme, že pokiaľ ide o adopcie, heterosexuálne páry majú najmä záujem o deti malé/biele/zdravé, prípadne malé/rómske/zdravé. A záujemcov o tieto detičky je dosť, dokonca toľko, že v súčasnosti je čakacia doba na adopciu približne tri až štyri roky.

Nie je nijako dokázané, že homosexuálne páry by mali záujem adoptovať si práve detičky, ktoré v detských domovoch ostávajú. Zo zahraničia máme mnoho príkladov, že homosexuálne páry majú tiež záujem o malé zdravé detičky, teda presne o tie, kde je záujemcov dostatok, a ktoré nie je problém umiestniť do rodín. Nedisponujem žiadnou štatistikou, ale nepoznám žiadny relevantný argument, ktorý by dokazoval, že homosexuálne páry by mali záujem práve o ťažko adoptovateľné deti. A určite každý uzná, že v prípade, ak by sa povolili adopcie homosexuálnym párom, prikázali, aby si homosexuálne páry adoptovali práve takéto deti, ktoré ostávajú v detských domovoch, by bolo do neba volajúcou diskrimináciou.

Erika Jurinová (OĽaNO)

Číže otázka nestojí, či by bolo lepšie deťom v detskom domove, alebo u homosexuálneho páru, pretože je malá pravdepodobnosť, že detičky, ktoré ostávajú v detských domovoch by práve homosexuálne páry chceli. Správne položená otázka v kontexte tejto diskusie teda znie: je lepšie deťom vo fungujúcom a

stabilnom heterosexuálnom zväzku (muža a ženy), alebo vo fungujúcom homosexuálnom zväzku (muž a muž, žena a žena)?

Schválne píšeme o fungujúcom a stabilnom heterosexuálnom zväzku, pretože opakovane počúvame argumenty, že ani heterosexuálne rodiny nie sú ideálne a odporcovia referenda nám často vykresľujú hroznejšie veci, ktoré sa v týchto rodinách dejú. Nespochybnujem, že v heterosexuálnych rodinách existujú problémy, avšak v kontexte adopcie sa bavíme o pároch, ktoré sú zapísané na tzv. „zozname čakatelov“ na adopcie. Pretože deti, ktoré sa dávajú na adopciu idú k týmto párom.

Tieto páry, ktoré sa na zoznam čakatelov dostali, prešli dlhou a náročnou prípravou, ktorá zahŕňala individuálne sedenia s psychológom, sociálnym pracovníkom, skupinové cvičenia, psychologické testy, pohovory, kde psychológ skúma všetko od vzájomného intimného vzťahu až po zážitky z detstva. Nie je to ľahké, mnohé páry to v procese prípravy vzdávajú a mnohé páry kladný posudok, ktorý je podmienkou na zapísanie do zoznamu čakatelov nedostanú. Okrem tejto prípravy, ktorá môže trvať 6-9 mesiacov, tieto páry navštívi v domácom prostredí sociálny pracovník z Ústredia sociálnych vecí, práce a rodiny, ktorý skúma, či majú vhodné podmienky na prijatie dieťaťa. Takisto ich navštívi niekto z mestského úradu, ktorý skúma, či majú dobré susedské vzťahy a vyhovujúcu domácnosť. Je to dlhý a náročný proces a niektoré páry takéto zásah od súkromia ťažšie znášajú, hovoria si, prečo práve oni majú prechádzať takouto kontrolou, však nič zlé neurobili. Myslím, že tento proces prípravy je správny, hoci ťažký. Aj keď sa chyba v celom procese môže stať, dovolím si tvrdiť, že až na výnimky sa na zoznam čakatelov dostanú pevné, stabilné, fungujúce páry.

Takže ešte raz opakujem správne položenú otázku: chceli by ste vyrastať s takýmto párom, alebo s fungujúcim homosexuálnym párom?

Hovoriť o nejakom práve na adopciu mi príde absurdné. Keďže deti sú oveľa zraniteľnejšie bytosti, ako dospelí, na celú situáciu sa musíme v prvom rade dívať, čo je lepšie z pohľadu dieťaťa a ako budú zachované ľudské práva dieťaťa. Vo väčšine prípadov tak budeme riešiť otázku, či je pre konkrétne dieťa lepšie vyrastať s otcom a matkou, alebo s otcom a otcom alebo matkou a matkou. Jediným kritériom by mal byť najlepší záujem dieťaťa a na akúkoľvek diskrimináciu či nediskrimináciu dospelých žiadateľov o adopciu by sa nemalo prihliadať.

... a prosím vás, nezavádzajte už verejnú debatu otázkami, či je lepšie dieťaťu v heterosexuálnej rodine alkoholika, prípadne v decáku, alebo v ideálnom homosexuálnom páre.

Erika Jurinová, podpredsedníčka NR SR za hnutie OĽaNO

Aké Slovensko?

Politické strany veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudia na Slovensku trápia a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

- Kde** zákony tvoria ľudia, nie báby v rukách finančných skupín.
- Kde** politici ľudí neokrádajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.
- Kde** reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.
- Kde** politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.

Dobrý štát

- Kde** úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.
- Kde** viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúcat.
- Kde** štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.
- Kde** každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.
- Kde** úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.
- Kde** polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.
- Kde** odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.
- Kde** informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.
- Kde** nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.
- Kde** cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.

Dobrý život

- Kde** občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.
- Kde** nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.
- Kde** si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.
- Kde** podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.
- Kde** školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.
- Kde** pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.
- Kde** domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.
- Kde** zdravie je prioritou a chorý nemusí uplacať a zhaňať známosti.
- Kde** rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.
- Kde** každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.
- Kde** kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.
- Kde** veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.
- Kde** nežijeme v strachu o život, majetok a políciu môžeme dôverovať.
- Kde** chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.

Dobrá práca

- Kde** živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.
- Kde** malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.
- Kde** polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky práce.
- Kde** podnikat' a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.
- Kde** podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.
- Kde** mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.
- Kde** v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Igor Matovič

a nezávislé osobnosti